

A német Szövetségi Alkotmánybíróság ítélete a Büntetőtörvénykönyv eutanáziáról szóló paragrafusának alkotmányosságáról

Bundesverfassungsgericht, Leitsätze
Zum Urteil des Zweiten Senats vom 26. Februar 2020

Kulcsszavak: orvosetika, eutanázia, halálba kísérés, kegyes halál, Németország

Forrás Internet-helye:

https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2020/02/rs20200226_2bvr234715.html;jsessionid=C1945E639C0C98CFEBF4EE5AF6506E73.1_cid394

Az ítélet a III. fejezet 27-31. bekezdésekben részletezi az eutanáziára vonatkozó svájci, hollandiai, belgiumi, oregoni és kanadai jogszabályokat.

A Szövetségi Alkotmánybíróság ítélete szerint az „ismételt kérésre történő” halálba kísérés tilalma alkotmányellenes (*Das Verbot der geschäftsmäßigen Sterbehilfe ist verfassungswidrig*). Az ítélet kihirdetésére 2020. február 26-án, hamvazószerdán került sor. Az Alkotmánybíróság semmissé nyilvánította a Büntetőtörvény 2015-ben elfogadott 217. §-át, amely bűncselekménnyé nyilvánította az ismételt kérésre történő halálba kísérést. Ezzel első ízben nyilvánította ki, hogy a személyiség általános emberi joga kiterjed arra, hogy „saját maga döntsön haláláról”. ***Andreas Voßkuhle, az Alkotmánybíróság második szenátusának elnöke*** szerint „ez a jog magába foglalja azt a jogot, hogy az ember elvegye saját életét, ehhez mások segítségét kérje és ha ehhez segítséget kínálnak, akkor azt igénybe vegye.”

Az ítéletből nem következik, hogy a jogalkotó részére megtiltanák, hogy a halálba kísérés kérdésével foglalkozzon. Ám biztosítania kell az egyes ember jogát életének saját akaratából történő kioltásához, elégséges teret kell nyújtania a döntés kibontásához és véghezviteléhez.

A Második Szenátus hat alkotmányossági beadványról döntött, amelyek az ismételt kérésre történő halálba segítés 2015-ben elfogadott tilalma ellen irányultak. Akkor a *Bundestag* az eutanázia-szervezetek nyomására a frakciófegyelem feloldásával döntött a tilalom bevezetéséről. Azóta tehát az öngyilkossághoz való segédkezés tilos volt, ha azt ismételt kérésre gyakorolták. A profitérdek fel sem merült. Azokat az eseteket követték figyelemmel, ha valaki alkalomadtán öngyilkosság céljából gyógyszert ajánlott fel, amely azonnali halálhoz vezetett.

[Fogalommagyarázat: A Büntetőtörvénykönyv 217 §-a, ill. az Alkotmánybíróság mostani ítélete „ismételt kérésre történő” halálba segítésről szól. Az eredeti szövegben azonban tükröfordításban az „üzletszerű” („geschäftsmäßig”) kifejezés szerepel. A félreértések elkerülése érdekében ezt a verziót óvatosan kerültük. Ugyanis nem járt vele üzleti haszon. – a szerk.]